

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

6. února 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1383/2003 — Opatření, která mají zabránit uvedení padělků a nedovolených napodobenin na trh — Článek 2 — Oblast působnosti nařízení — Prodej padělaných hodinek ze třetího státu prostřednictvím internetu jednotlivci s bydlištěm v členském státě k soukromým účelům — Zabavení hodinek celními orgány při jejich vstupu na území členského státu — Řádnost zabavení — Podmínky — Podmínky týkající se porušení práv duševního vlastnictví — Směrnice 2001/29/ES — Článek 4 — Veřejné rozšiřování — Směrnice 2008/95/ES — Článek 5 — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 — Užívání v obchodním styku“

Ve věci C-98/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Højesteret (Dánsko) ze dne 25. února 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 27. února 2013, v řízení

Martin Blomqvist

proti

Rolex SA,

Manufacture des Montres Rolex SA,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za M. Blomqvista J. Petersenem, advokat,

— za Rolex SA a Manufacture des Montres Rolex SA K. Dyekjærem a T. Mølsgaardem, advokater,

— za estonskou vládu N. Grünberg a M. Linntam, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: dánština.

- za francouzskou vládu D. Colasem a B. Beaupère-Manokha, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi M. Clausen a F. W. Bulstem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, s. 7; Zvl. vyd. 02/13, s. 469, dále jen „celní nařízení“), čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230, dále jen „směrnice o autorském právu“), čl. 5 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25, dále jen „směrnice o ochranných známkách“) a čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1, dále jen „nařízení o ochranné známce Společenství“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi M. Blomqvistem na straně jedné a společnostmi Rolex SA a Manufacture des montres Rolex SA (dále společně jako „společnost Rolex“) ve věci týkající se zničení padělaných hodinek zabavených celními orgány, které M. Blomqvist koupil prostřednictvím čínských internetových stránek on-line prodeje.

Právní rámec

Unijní právo

Celní nařízení

- 3 Body 2 a 8 odůvodnění celního nařízení uvádějí:

„(2) Uvádění padělků a nedovolených napodobenin a veškerého zboží porušujícího práva duševního vlastnictví na trh způsobuje značnou škodu výrobcům a obchodníkům dodržujícím právní předpisy a držitelům práv a klame spotřebitele a v některých případech ohrožuje jejich zdraví a bezpečnost. Takovému zboží by měl být pokud možno zamezen přístup na trh a měla by být přijata opatření, která by účinně zabránila této protiprávní činnosti, aniž by tím byla ohrožena svoboda právně dovoleného obchodu. Tento cíl je v souladu se současným úsilím na mezinárodní úrovni.

[...]

(8) Řízení zahájené s cílem zjistit, bylo-li podle vnitrostátního práva porušeno nějaké právo duševního vlastnictví, se vede s ohledem na kritéria používaná ke stanovení, zda zboží vyrobené v dotyčném členském státě porušuje práva duševního vlastnictví. Tímto nařízením nejsou dotčeny předpisy členských států o pravomoci soudů a řízeních před nimi.“

4 Článek 1 tohoto nařízení stanoví:

„1. Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých celní orgány přijímají opatření, existuje-li podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví v těchto situacích:

[...]

b) je odhaleno při provádění kontrol zboží vstupujícího na celní území Společenství nebo opouštějícího toto území v souladu s články 37 a 183 nařízení [Rady] (EHS) č. 2913/92 [ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1)], [...].

2. Toto nařízení rovněž stanoví opatření, která přijmou příslušné orgány, zjistí-li se, že zboží uvedené v odstavci 1 porušuje práva duševního vlastnictví.“

5 Článek 2 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení zní následovně:

„Pro účely tohoto nařízení se ‚zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví‘ rozumí:

a) ‚padělky‘, totiž:

i) zboží včetně jeho obalu označené neoprávněně ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro stejný druh zboží, nebo která nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena, a tím porušuje práva držitele příslušné ochranné známky podle práva Společenství, jak stanoví nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství [Úř. věst. 1994, L 11, s. 1], nebo podle právních předpisů členského státu, ve kterém je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů;

[...]

b) ‚nedovolené napodobeniny‘, totiž zboží, které představuje nebo obsahuje kopie pořízené bez souhlasu držitele autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo práva k (průmyslovému) vzoru, bez ohledu na to, je-li zapsáno podle vnitrostátních právních předpisů, nebo bez souhlasu osoby oprávněné držitelem práva v zemi výroby, pokud výroba těchto kopií porušuje příslušné právo podle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství [Úř. věst. 2002, L 3, s. 1] nebo podle právních předpisů členského státu, ve kterém je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů“.

6 Článek 9 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Pokud má celní úřad [...] za prokázané, že zboží nacházející se v jedné ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1 je podezřelý z porušování práva duševního vlastnictví [...], pozastaví propuštění zboží nebo je zadrží.“

7 Článek 10 první pododstavec celního nařízení stanoví:

„Při rozhodování o tom, zda bylo podle vnitrostátního práva porušeno právo duševního vlastnictví, se použijí právní předpisy platné v členském státě, na jehož území je umístěno zboží nacházející se v některé ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1.“

8 Článek 17 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Aniž jsou dotčeny ostatní opravné prostředky, které má držitel práva k dispozici, přijmou členské státy opatření nezbytná k tomu, aby příslušným orgánům umožnily:

- a) v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva zničit zboží, o kterém bylo zjištěno, že porušuje právo duševního vlastnictví, nebo s ním naložit mimo obchodní toky tak, aby se zabránilo způsobení újmy držiteli práva, a to bez jakékoli náhrady a – pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak – bez finančního zatížení státní pokladny;

[...]“

Směrnice o autorském právu

9 Článek 4 odst. 1 směrnice o autorském právu zní následovně:

„Členské státy stanoví pro autory u originálů jejich děl nebo jejich rozmnoženin výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakoukoliv formu veřejného rozšiřování prodejem nebo jiným způsobem.“

Směrnice o ochranných známkách

10 Článek 5 odst. 1 a 3 směrnice o ochranných známkách stanoví:

„1. Ze zapsané ochranné známky vyplývají pro jejího majitele výlučná práva. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly

- a) označení totožné s ochrannou známkou [...];

[...]

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, může být zakázáno zejména:

[...]

- b) nabízet výrobky pod tímto označením, uvádět je na trh nebo skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

- c) dovážet či vyvážet pod tímto označením výrobky;

[...]“

Nařízení o ochranné známce Společenství

11 Článek 9 odst. 1 a 2 nařízení o ochranné známce Společenství stanoví:

„1. Z ochranné známky Společenství vzniká jejímu majiteli výlučné právo. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku:

- a) označení totožné s ochrannou známkou [...];

[...]

2. Pokud jsou splněny podmínky odstavce 1, může být zakázáno zejména:

[...]

- b) nabízet výrobky pod tímto označením, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;
- c) dovážet nebo vyvážet pod tímto označením výrobky;

[...]“

Dánské právo

- 12 Článek 2 odst. 1 a 3 zákona o autorském právu (ophavsretsloven), ve znění vyplývajícím z kodifikující vyhlášky č. 202 (lovbekendtgørelse nr. 202) ze dne 27. února 2010, který provedl směrnici o autorském právu, stanoví:

„1. S výhradou omezení stanovených tímto zákonem autorské právo zahrnuje výlučné právo s dílem nakládat pořizováním rozmnoženin a jeho zpřístupněním veřejnosti, ať již v původní, nebo změněné formě, v překladu nebo po úpravě do jiného literárního nebo uměleckého žánru nebo podle jiné techniky.

[...]

3. Dílo je zpřístupněno veřejnosti, jestliže

- 1) rozmnoženiny díla jsou nabízeny k prodeji, pronájmu nebo k zapůjčení nebo veřejnému rozšiřování jiným způsobem;
- 2) rozmnoženiny díla jsou veřejně vystaveny, nebo
- 3) dílo je šířeno veřejně.“

- 13 Článek 4 odst. 1 a 3 zákona o ochranných známkách (varemærkeloven), ve znění vyplývajícím z kodifikující vyhlášky č. 109 (lovbekendtgørelse nr. 109) ze dne 24. ledna 2012, který provedl směrnici o ochranných známkách, stanoví:

„1. Majitel ochranné známky je oprávněn zakázat všem osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly označení, pokud:

- 1) je takové označení totožné s ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro něž je označení užíváno, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které jsou ochrannou známkou chráněny, nebo
- 2) u takového označení z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti výrobků nebo služeb označovaných ochrannou známkou a označením existuje nebezpečí záměny, včetně nebezpečí asociace mezi označením a ochrannou známkou,

[...]

3. Užíváním v obchodním styku se rozumí zejména:

- 1) umístování označení na výrobky nebo obal,

- 2) nabízení výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem, anebo nabízení či poskytování služeb pod tímto označením,
- 3) dovážení nebo vyvážení výrobků pod tímto označením a
- 4) užívání tohoto označení na obchodních listinách a v reklamě.“

14 Článek 5 kodifikující vyhlášky č. 1047 o uplatnění evropského nařízení týkajícího se zboží podezřelého z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (lovbekendtgørelse nr. 1047 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder), ze dne 20. října 2005 stanoví:

„[1.] V případě opatření přijatého podle článku 9 [celního nařízení] může příjemce zboží požádat soud, aby určil, zda jsou splněny podmínky pro pozastavení propuštění zboží podle tohoto článku. Soud může rozhodnout o propuštění zboží.

2. Příjemce zboží se proti rozhodnutí o pozastavení propuštění přijatému celní a daňovou správou nemůže odvolat u vyššího správního orgánu.“

15 Článek 4 vyhlášky č. 12 o uplatnění evropského nařízení týkajícího se zboží podezřelého z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (bekendtgørelse nr. 12 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder), ze dne 9. ledna 2006 stanoví následující:

„[1.] Zboží, o kterém bylo zjištěno, že porušuje právo duševního vlastnictví, na které se vztahuje definice v čl. 2 odst. 1 [celního nařízení], propadá ve prospěch státní pokladny za účelem zničení. Zničení se provádí za podmínek stanovených v čl. 17 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení.

2. Žádné žádosti o náhradu za zboží zničené podle odstavce 1 se nevyhoví.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

16 V lednu 2010 si M. Blomqvist s bydlištěm v Dánsku objednal prostřednictvím čínských internetových stránek on-line prodeje hodinky popsané jako hodinky značky Rolex. Objednávka byla podána a byla zaplacená z anglických internetových stránek tohoto prodejce. Prodejce hodinky zaslal z Hongkongu v poštovním balíku.

17 Balík byl při vstupu do Dánska předmětem kontroly celních orgánů. Tyto orgány celní odbavení hodinek pozastavily, jelokož měly podezření, že jde o padělek originálních hodinek značky Rolex a o porušení autorských práv k dotýčnému modelu. O tom dne 18. března 2010 informovaly společnost Rolex i M. Blomqvista.

18 Společnost Rolex poté, co konstatovala, že jde skutečně o padělek, tedy v souladu s postupem stanoveným v celním nařízení požádala, aby bylo pozastavení celního odbavení zachováno, a M. Blomqvista požádala, aby udělil souhlas s tím, že celní orgány hodinky zničí.

19 M. Blomqvist, který uvedl, že tyto hodinky koupil legálně, s tímto zničením nesouhlasil.

- 20 Společnost Rolex tedy u Sø- og Handelsretten (obchodní soud) podala žalobu směřující k tomu, aby bylo M. Blomqvistovi uloženo, aby přijal pozastavení celního odbavení a zničení hodinek bez náhrady. Tento soud návrhu společnosti Rolex vyhověl.
- 21 M. Blomqvist podal odvolání u Højesteret. Tento soud si klade otázku týkající se reálnosti porušení práva duševního vlastnictví v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, což je podmínka nezbytná k uplatnění celního nařízení, přičemž k uplatnění tohoto nařízení je zaprvé třeba, aby šlo o porušení autorského práva či práva plynoucího z ochranné známky chráněného v Dánsku, a zadruhé, aby k uváděnému porušení došlo v tomtéž členském státě. Vzhledem k tomu, že je prokázáno, že M. Blomqvist hodinky koupil pro své osobní užívání a že neporušil dánské zákony o autorském právu a o ochranných známkách, vyvstává pro předkládající soud otázka, zda prodávající porušil autorské právo a právo ochranných známek v Dánsku. Højesteret si proto s ohledem na judikaturu Soudního dvora (rozsudky ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, Sb. rozh. s. I-6011; ze dne 1. prosince 2011, Philips, C-446/09 a C-495/09, Sb. rozh. s. I-12435 a ze dne 21. června 2012, Donner, C-5/11) klade otázku, zda v projednávané věci jde o veřejné rozšiřování ve smyslu směrnice o autorském právu a o užívání v obchodním styku ve smyslu směrnice o ochranných známkách a nařízení o ochranné známce Společenství.
- 22 Za těchto podmínek se Højesteret rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba čl. 4 odst. 1 směrnice [o autorském právu] vykládat v tom smyslu, že k ‚veřejnému rozšiřování‘ zboží chráněného autorským právem v členském státě dojde v případě, kdy podnik uzavře prostřednictvím internetových stránek nacházejících se ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží soukromému kupujícímu, jehož adresu prodávající zná, do členského státu, ve kterém je zboží chráněno ustanoveními o autorském právu, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, anebo existuje dodatečná podmínka, že toto zboží bude před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy zaměřené na spotřebitele členského státu, do kterého je zboží dodáno nebo v němž je prezentováno na internetových stránkách určených spotřebitelům tohoto státu?
- 2) Je třeba čl. 5 odst. 1 a 3 směrnice [o ochranných známkách] vykládat v tom smyslu, že za ‚užívání v obchodním styku‘ ochranné známky v členském státě je třeba považovat skutečnost, že podnik uzavře prostřednictvím internetových stránek nacházejících se ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží označeného touto ochrannou známkou soukromému kupujícímu, jehož adresu prodávající zná, do členského státu, ve kterém je ochranná známka zapsána, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, anebo v této situaci existuje [...] dodatečná podmínka, že toto zboží je před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy zaměřené na spotřebitele členského státu, do kterého je zboží dodáno nebo v němž je prezentováno na internetových stránkách určených spotřebitelům tohoto státu?
- 3) Je třeba čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení [o ochranné známce Společenství] vykládat v tom smyslu, že za ‚užívání v obchodním styku‘ ochranné známky v členském státě je třeba považovat skutečnost, že podnik uzavře prostřednictvím internetových stránek nacházejících se ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží označeného ochrannou známkou Společenství soukromému kupujícímu, jehož adresu prodávající zná, do členského státu, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, anebo v této situaci existuje dodatečná podmínka, že toto zboží je před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy zaměřené na spotřebitele členského státu, do kterého je zboží dodáno nebo v němž je prezentováno na internetových stránkách určených spotřebitelům tohoto státu?

- 4) Je třeba čl. 2 odst. 1 písm. b) [celního] nařízení vykládat v tom smyslu, že podmínkou použití ustanovení o zabránění propuštění do volného oběhu a zničení ‚nedovolených napodobenin‘ v členském státě je, že k ‚veřejnému rozšiřování‘ došlo v tomto členském státě podle stejných kritérií, jako jsou kritéria uvedená v odpovědi na první otázku?
- 5) Je třeba čl. 2 odst. 1 písm. a) [celního] nařízení vykládat v tom smyslu, že podmínkou použití ustanovení o zabránění propuštění do volného oběhu a zničení ‚padělků‘ v členském státě je, že k ‚užívání v obchodním styku‘ došlo v tomto členském státě podle stejných kritérií, jako jsou kritéria uvedená v odpovědích na druhou a třetí otázku?“

K předběžným otázkám

- 23 Nejprve je třeba uvést, že předkládající soud svými otázkami žádá o objasnění pojmu „veřejné rozšiřování“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice o autorském právu, jakož i pojmu „užívání v obchodním styku“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 a 3 směrnice o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení o ochranné známce Společenství, aby ve věci v původním řízení mohl posoudit existenci porušení práva duševního vlastnictví.
- 24 Podle definice pojmů „padělky“ a „nedovolené napodobeniny“ uvedených v čl. 2 odst. 1 celního nařízení se tyto pojmy vztahují na porušení ochranné známky, autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo (průmyslového) vzoru platných podle unijní právní úpravy nebo právních předpisů členského státu, ve kterém celní orgány opatření přijaly. Z toho vyplývá, že jsou míněna pouze porušení takových práv duševního vlastnictví, která přiznává unijní právo nebo vnitrostátní právo členských států (viz výše uvedený rozsudek Philips, bod 50).
- 25 Celní nařízení žádné nové kritérium umožňující ověřit existenci porušení práv duševního vlastnictví v tomto ohledu nezavádí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2006, Montex Holdings, C-281/05, Sb. rozh. s. I-10881, bod 40). Takové porušení může být tedy uplatněno k odůvodnění přijetí opatření celních orgánů na základě tohoto nařízení pouze v případě, že prodej dotčeného zboží může poškodit práva přiznaná za podmínek stanovených směrnicí o autorském právu, směrnicí o ochranných známkách a nařízením o ochranné známce Společenství.
- 26 Za těchto podmínek je třeba předběžné otázky chápat v tom smyslu, že předkládající soud chce zjistit, zda z celního nařízení vyplývá, že k tomu, aby držitel práva duševního vlastnictví týkajícího se zboží prodaného osobě s bydlištěm na území členského státu prostřednictvím internetových stránek on-line prodeje nacházejících se ve třetí zemi požíval ochrany zaručené tomuto držiteli uvedeným nařízením v okamžiku, kdy toto zboží vstoupí na území tohoto členského státu, je nezbytné, aby byl tento prodej v uvedeném členském státě považován za formu veřejného rozšiřování nebo za užívání v obchodním styku. Předkládající soud si rovněž klade otázku, zda před uskutečněním prodeje musí být uvedené zboží předmětem nabídky k prodeji či reklamy určené spotřebitelům téhož státu.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že majitel ochranné známky je oprávněn na základě směrnice o ochranných známkách a nařízení o ochranné známce Společenství zakázat, aby třetí osoba bez jeho souhlasu užívala označení totožné s uvedenou ochrannou známkou, jestliže k tomuto užívání dochází v obchodním styku, dochází k němu v souvislosti s výrobky nebo službami, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka zapsána, a zasahuje nebo je schopné zasáhnout do funkcí ochranné známky (rozsudek ze dne 23. března 2010, Google France a Google, C-236/08 až C-238/08, Sb. rozh. s. I-2417, bod 49 a citovaná judikatura).
- 28 Dále je v souladu se směrnicí o autorském právu stanoveno pro autory u originálů děl nebo jejich rozmnoženin výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakoukoliv formu veřejného rozšiřování prodejem nebo jiným způsobem. Veřejné rozšiřování je charakterizováno řadou operací, které sahají přinejmenším od uzavření kupní smlouvy k jejímu plnění prostřednictvím dodání veřejnosti.

Obchodník je tedy odpovědný za každou operaci, již uskuteční sám, či která je provedena na jeho účet, vedoucí k „veřejnému rozšiřování“ v členském státě, kde je rozšiřované zboží chráněno autorským právem (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Donner, body 26 a 27).

- 29 Za těchto podmínek unijní právo vyžaduje, aby byl tento prodej považován na území členského státu za formu veřejného rozšiřování ve smyslu směrnice o autorském právu, anebo za užívání v obchodním styku ve smyslu směrnice o ochranných známkách a nařízení o ochranné známce Společenství. V případě uzavření smlouvy o prodeji a zaslání je třeba existenci takového veřejného rozšiřování považovat za prokázanou.
- 30 Není zpochybňováno, že ve věci v původním řízení je společnost Rolex v Dánsku držitelkou autorských práv a majitelkou ochranných známek, které uplatňuje, a že hodinky dotčené v této věci představují padělané zboží a nedovolenou napodobeninu ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) celního nařízení. Není zpochybňováno ani to, že by společnost Rolex byla oprávněna porušení svých práv uplatnit v případě, že by toto zboží bylo uvedeno do prodeje obchodníkem usazeným v tomto členském státě, neboť v rámci takového prodeje, k němuž by došlo ke komerčním účelům, by při veřejném rozšiřování byla užívána její práva v obchodním styku. Za účelem odpovědi na položené otázky tedy zbývá ověřit, zda takový držitel práv duševního vlastnictví, jako je společnost Rolex, může požadovat stejnou ochranu svých práv v případě, kdy jako ve věci v původním řízení bylo dotčené zboží prodáno prostřednictvím internetových stránek on-line prodeje nacházejících se ve třetí zemi, na jejímž území se tato ochrana neuplatní.
- 31 Je zajisté pravda, že pouhá dostupnost internetových stránek na území, na které se tato ochrana vztahuje, nepostačuje k učinění závěru, že nabídky k prodeji na nich zobrazované jsou určeny spotřebitelům nacházejícím se na tomto území (viz výše uvedený rozsudek L'Oréal a další, bod 64).
- 32 Soudní dvůr však již rozhodl, že k porušení takto chráněných práv může dojít v případě, kdy je zboží pocházející ze třetího státu i před svým vstupem na území, na něž se tato ochrana vztahuje, předmětem obchodního úkonu směřujícího vůči spotřebitelům nacházejícím se na tomto území, jako je prodej, nabídka prodeje nebo reklama (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Philips, bod 57 a citovaná judikatura).
- 33 Zboží pocházející ze třetího státu, které je napodobeninou výrobku chráněného v Evropské unii právem z ochranné známky nebo kopií výrobku chráněného v Unii autorským právem, právem s ním souvisejícím nebo (průmyslovým) vzorem, tato práva porušovat může, a může být tedy kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“, je-li prokázáno, že je určeno k prodeji v Unii, přičemž takový důkaz je dán, zejména ukáže-li se, že uvedené zboží bylo předmětem prodeje zákazníkovi v Unii, nabídky k prodeji či reklamy určené spotřebitelům v Unii (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Philips, bod 78).
- 34 Je přitom nesporné, že ve věci v původním řízení bylo dotčené zboží předmětem prodeje zákazníkovi v Unii, přičemž taková situace tedy není v žádném případě srovnatelná se situací výrobků nabízených na „on-line tržišti“ ani se situací výrobků uvedených na celní území Unie s podmíněným osvobozením od cla. Z toho důvodu nemůže být účinkem pouhé okolnosti, že k tomuto prodeji došlo prostřednictvím internetových stránek on-line prodeje nacházejících se ve třetí zemi, to, že je držitel práva duševního vlastnictví týkajícího se zboží, které bylo předmětem prodeje, zbaven ochrany vyplývající z celního nařízení, aniž by bylo nezbytné ověřovat, zda takové zboží bylo před uskutečněním tohoto prodeje kromě toho předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy určených spotřebitelům Unie.
- 35 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že celní nařízení musí být vykládáno v tom smyslu, že držitel práva duševního vlastnictví týkajícího se zboží prodaného osobě s bydlištěm na území členského státu prostřednictvím internetových stránek on-line prodeje nacházejících se ve třetí zemi požívá v okamžiku, kdy toto zboží vstoupí na území tohoto členského

státu, ochrany zaručené tomuto držiteli uvedeným nařízením již v důsledku nabytí uvedeného zboží. Za tímto účelem není nezbytné, aby bylo dotčené zboží před uskutečněním prodeje kromě toho předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy určených spotřebitelům téhož státu.

K nákladům řízení

- ³⁶ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, musí být vykládáno v tom smyslu, že držitel práva duševního vlastnictví týkajícího se zboží prodaného osobě s bydlištěm na území členského státu prostřednictvím internetových stránek on-line prodeje nacházejících se ve třetí zemi požívá v okamžiku, kdy toto zboží vstoupí na území tohoto členského státu, ochrany zaručené tomuto držiteli uvedeným nařízením již v důsledku nabytí uvedeného zboží. Za tímto účelem není nezbytné, aby bylo dotčené zboží před uskutečněním prodeje kromě toho předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy určených spotřebitelům téhož státu.

Podpisy.